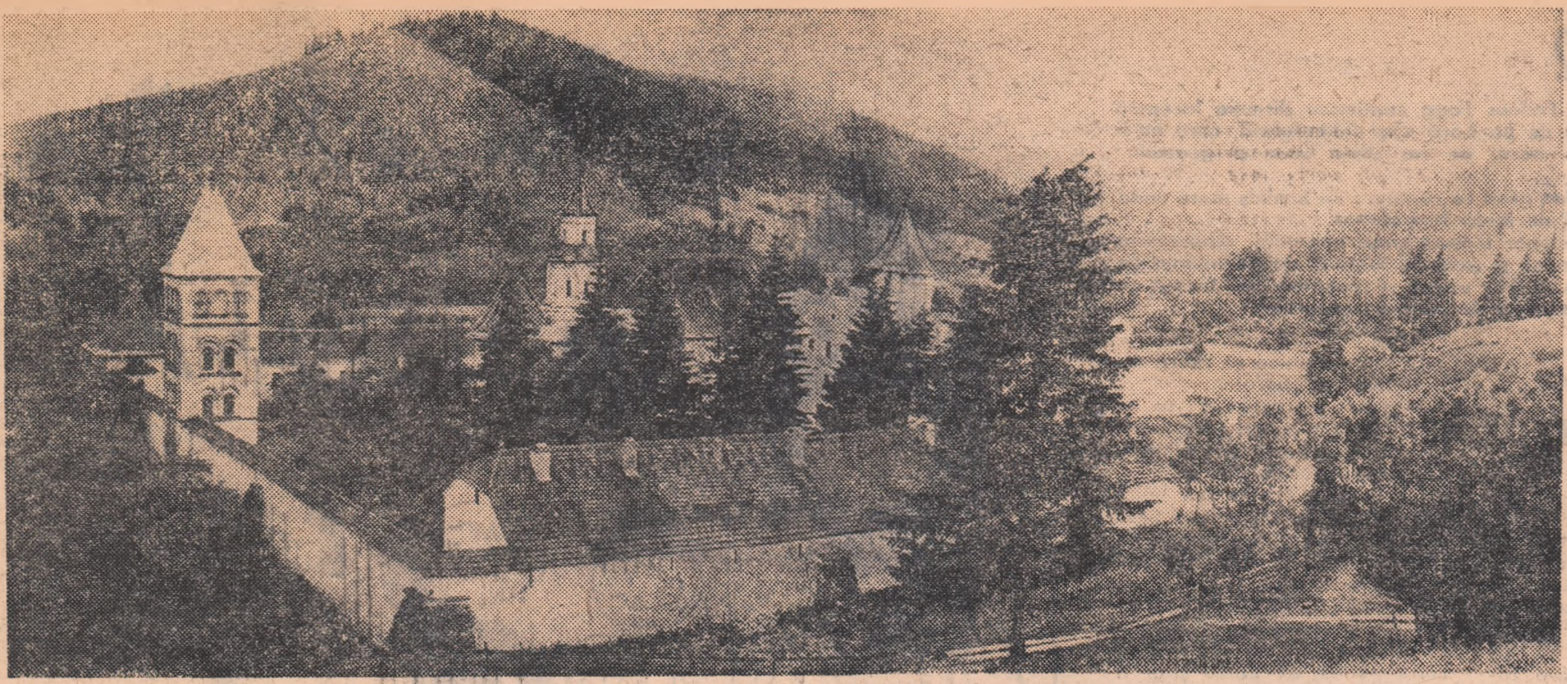

..Şi deodată, scăldată în soare, străluce ctitoria neuitatului străbun.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Comunist Român, fii gata !

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XVII nr. 27 (1071) * miercuri 6 iulie 1966 * 8 pag. 30 bani

PLENARA C. C. al P. C. R.

În zilele de 27 şi 28 iunie a.c. a avut loc sedinta plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român. La lucrările plenarei au participat ca invitati şefi de secţie ai C.C. al P.C.R.. membrii Colegiului Central de Partid, miniştri, conducători ai organizaţiilor de masă şi ai unor instituţii centrale de stat. secretarii pentru problemele economice ai comitetelor regionale de partid. redactori-şefi ai ziarelor centrale.

Plenara a dezbătut :

1. Proiectul planului cincinal de dezvoltare a economiei naţionale pe perioada 1966—1970.

2. Probleme organizatorice.

În cadrul dezbaterilor asupra planului cincinal au luat cuvîntul conducători ai organelor de partid şi de stat.

În încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul tovarăşul Nicolae Ceausescu. secretar general al C.C. al P.C.R.

Plenara a aprobat în unanimitate proiectul planului cincinal de dezvoltare a economiei naţionale pe perioada 1966—1970, care apoi a fost supus dezbaterii Marii Adunări Nationale.

În legătură cu problemele organizatorice, plenara a hotărît în unanimitate alegerea :

în Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a tovarăşilor Maxim Berghianu şi Ilie Verdeţ ;

ca membri supleanţi ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.. a tovarăşilor Manea Mănescu şi Dumitru Popa ;

în Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R., a tovarăşilor Paul Niculescu-Mizil şi Ilie Verdeţ ;

în Secretariatul C.C. al P.C.R.. a tovarăşului Mihai Gere.

SESIUNEA MARII ADUNĂRI NAŢIONALE

În zilele de 29. 30 iunie şi 1 iulie, la Palatul Marii Adunări Naţionale s-au desfăşurat lucrările celei de-a V-a sesiuni a Marii Adunări Naţionale a Republicii Socialiste România.

Actuala sesiune a examinat şi aprobat planul de stat al economiei naţionale pe perioada 1966—1970 care reprezintă o nouă etapă de progres şi prosperitate în viaţa poporului nostru în înflorirea României socialiste

În timpul lucrărilor Marea Adunare Naţională a votat în unanimitate Legea pentru adoptarea planului de stat de dezvoltare a economiei naţionale pe anii 1966—1970, Legea cu privire la înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea liceelor de specialitate

Au fost adoptate, de asemenea, proiectele de legi pentru aprobarea decretelor cu putere de lege emise de Consiliul de Stat de la ultima sesiune a Marii Adunări Nationale, decrete care reglementează probleme importante ale construcţiei economice. social-culturale şi de stat.

Marea Adunare Naţională a aprobat întru totul poziţia fermă a guvernului Republicii Socialiste România, prezentată de tovarăşul Ion Gheorghe Maurer. de condamnare a extinderii agresiunii Statelor Unite ale Americii împotriva Republicii Democrate Vietnam prin recentele atacuri aeriene asupra periferiilor oraşului Hanoi şi a Haifongului. hotărîrea de a se acorda în continuare sprijinul deplin, material. moral şi politic luptei eroice a poporului vietnamez pentru apărarea independenţei şi suveranităţii sale naţionale

Desen : Stela CREŢU

POPAS LA PUTNA

de Ştefan ZAIDES

Stau şi ascult şi eu legenda rostită de glasul tînăr al ghidului. E un pionier din această comună pitorească a Bucovinei. Îl cheamă Lupaşcu Constantin şi-i în clasa a VI-a. Iar în timpul liber — şi acum e vacanţă — e ghidul celor care poposesc aci, pe valea Putnei, la chilia sihastrului Daniel.

Stau şi ascult şi eu legenda ascultată şi îndrăgită, generaţii de-a rîndul, de un întreg popor...

...Pîlcul de oşteni abia răzbate. Pădurea e deasă şi ramurile se îmbrăţişează frăţeşte, tesînd o plasă ţepoasă şi de netrecut. Dar oamenii, deşi istoviţi, se luptă cu pădurea şi răzbat. Caii, obosiţi de atîta goană şi drum, se împiedică în pietroaie, icnesc şi unii chiar cad sub călăreţul cu îmbrăcămintea sfîşiată În frunte merge un oştean spătos, pe-un cal urias, făcut anume parcă pe măsura stăpînului Iar imediat după el vine un călăret puţintel la stat, cu chipul rotund şi privirea semeaţă. Calul lui e numai spumă. Dar el stă mîndru în şa. Pletele îi curg, pe spatele împlătoşat, ca valurile pîrîului care îi duce cine ştie unde.

— Ce apă e asta ? întreabă într-un rînd călăreţul.

— E Putna, măria ta — răspunse uriaşul din frunte.

— S-a înserat, sîntem cu toţii sleiţi de puteri, caii dau să cadă sub noi, iar pîrîul acesta pare a nu duce nicăieri... — rosti domnul şi uriaşul călăret din fruntea pîlcului se plecă parcă sub povara privirii lui. Mai mergem mult ?

— Cum porunceşte măria ta, doamne Albia se lărgeşte tot mai mult şi s-ar putea să aflăm, curînd luminiş de popas şi odihnă.

Mai călăriră o vreme. Seara se pogora din pădurile de brazi peste valea pîrîului şi drumul venea tot mai anevoios Şi deodată, o luminiţă licări în bezna pădurii, printre copaci. Picura de sus, dintr-o stîncă şi domnul o văzu. I-o arătă şi uriaşului, o văzură şi ceilalţi şi nădejdea înflori dintr-o dată pe chipuri. După porunca domnului un înaintaş se-avîntă, descălecat, pe urcuşul printre copaci spre stînca din care venea şi parcă nu venea lumina aceea abia licărindă şi ciudată...

...Astfel spune legenda că ar fi poposit domnul Moldovei, Ştefan cel Mare, în sărăcăcioasa chilie a sihastrului Daniel. Înfrînt într-o bătălie, obosit şi gonit de pe urmă de duşmani, Ştefan a aflat aci sfat şi alinare. Îndemnul înţeleptului pustnic, să se unească cu ţara şi să pornească din nou, în fruntea răzeşilor săi, ca domn ce se afla, i-a dat tăria domnitorului şi l-a condus la izbîndă Iată de ce, după victorie, s-a întors şi, ca semn al izbînzii sale, hotărî să zidească aci, lîngă albia Putnei, o mănăstire mare şi frumoasă cum nu se mai pomenise.

Şi în 1466, cum au îmbrăcat munţii mantia de flori a primăverii şi cerul s-a limpezit sub soarele puternic şi luminos „*Ştefan-Vodă a poruncit lui Ion Vistiernicul* — ne spune M Sadoveanu — *să sloboadă cheltuielile zidirii de la Putna... Ştefan-Vodă se sfătuise cu prea Sfinţitul Teoctist şi cu alţi clerici şi ieşise în mai multe rînduri în poienile desfătate de sub munte, cu curtenii săi, căutînd un loc potrivit. Aşa se oprise la Putna, şi, după obiceiul vremii, hotărîse împrejmuirea trăgînd însuşi măria*

CONTINUARE ÎN PAG. 4-5

În escală

Aurelian Preda și Phileas Fogg continuau discuția începută la „sol" cu pionierii de pe bord cînd Gheorghiță, care nu-și dezlipise nici o clipă nasul de pe sticla rece a geamului, anunță bucuros:

— Munții Bucegi. Am găsit ce căutam: un luminiș mare unde putem face o escală de toată frumusețea.

Și, fără să mai aștepte încuviințarea celorlalți, Gheorghiță apăsă pe cîteva butoane și răsuci o manetă de pe tabloul de comandă. Astronava „V-66" prinse să coboare lin, făcînd să clocotească văile dimprejur de vuietul motoarelor.

GHEORGHIȚĂ... INSUFLEȚEȘTE UN OU

După ce au cercetat un timp luminișul și împrejurimile, după ce s-au mai zbenguit, micii pasageri își dădură seama că se cam plictisesc. Tocmai atunci însă, inginerul Preda, Phileas Fogg și Gheorghiță, care zăboviseră un timp în astronavă, își făcură apariția pe ușa ei. Aveau cu toții un aer misterios. Mai ales Gheorghiță, care-și zvîrlise pe umeri, în chip de mantie, o pătură roșcată, își făcuse sprîncenele cu cărbune și-și pusese pe cap un coif de hîrtie multicolor, iar într-o mînă avea un carton mare. Toate privirile se ațintiră curioase spre el. Începură să se strîngă în jurul lui. Gheorghiță puse cartonul jos, pe un teren neted:

— Acum am să vă arăt un număr de iluzionism dintre cele mai interesante. Dar pentru asta am nevoie de un ou.

Cît ai bate din palme oul răsări în fața lui Gheorghiță care-l luă în mînă.

— Vedeți, zise el, acesta e un ou obișnuit. Eu însă am să-l însuflețesc.

Uimire, admirație, așteptare. Gheorghiță începu să răsucească oul în palme, se învîrti repede-repede de cîteva ori, pe loc, rosti „abracadabra", apoi puse oul pe cartonul de jos. Și... minunea minunilor! Oul începu să se rostogolească de colo pînă colo, cînd înainte, cînd înapoi.

— Vai, ce frumos! Ce interesant!

— Spune-ne, Gheorghiță, cum l-ai însuflețit?

— Nu-i cine știe ce filozofie. Am profitat de-o clipă de neatenție din partea voastră și am înlocuit oul pe care mi l-ați dat cu acesta pe care-l am de acasă. E preparat din vreme pentru experiență: l-am găurit la ambele capete cu un ac subțire, l-am golit de conținut, apoi l-am lăsat să se usuce. Am mărit cu un cui unul dintre orificii și am introdus prin el, înăuntru, o lipitoare. Apoi l-am astupat cu pelicanol, peste care am pus o bucățică mică de foiță de țigară în așa fel că aproape nu se observă că oul a fost spart. Oul acesta e „însuflețit" 36 de ore, adică atîta timp cît lipitoarea poate trăi închisă în el. Iar acum, luați-vă înapoi oul cel bun și, al cui e — zise el scoțînd un alt ou din buzunar — să-l mănînce cu poftă.

MIHAELA SE RĂZBUNĂ

— Și-acum, ce să mai facem?

— Mai avem vreo două ore pînă la decolare. Cum să ni le petrecem?

O fetiță voinică se ridică repede pe un pietroi:

— Am o propunere: să ne jucăm de-a jderul și veverițele! Luminișul acesta e cît se poate de potrivit pentru așa ceva.

De alături, Adrian, un băiat cam deșirat, cu un cap mai înalt decît toți, își dădu șapca puțin mai spre ceafă și strigă să-l audă toți:

— Auziți, „Hiperbola" noastră vrea să ne jucăm de-a jderul și veverițele. Ia uitați-vă ce curaj pe ea, de parcă și-ar fi lăsat acasă 25 de kilograme din cele 55 pe care le are.

Mihaela îl fulgeră cu o privire, vru să-i răspundă, dar pe loc își aduse aminte de zicala „Toate la timpul lor", se stăpîni și continuă de parcă nu l-ar fi auzit:

— E un joc frumos și ușor de învățat. Pot participa cît mai mulți. Unul face pe jderul, ceilalți pe veverițele. Jderul aleargă după veverițe, dar acestea se cațără pe trunchiuri de arbori numai atît cît să nu atingă pămîntul cu tălpile, se agață de cîte o ramură, se suie pe bușteni prăvăliți ori pe bolovani. În situațiile astea jderul n-are voie să se atingă de veveriță. Dar imediat ce jderul s-a îndepărtat trei pași de lîngă o veveriță, aceasta e obligată să coboare pe pămînt. Dacă jderul reușește să atingă o veveriță care-i cu picioarele pe pămînt, aceasta îi ia imediat locul, iar el trece în rîndul veverițelor.

După puțin timp, luminișul răsuna de zarvă, de veselie. Fuseseră invitați să ia parte la jocul lor și cei trei pasageri ai astronavei. Mihaela acceptase de bună voie rolul de jder. Alerga foarte sprintenă, cu toate kilogramele ei cele multe, și se străduia să atingă vreuna dintre veverițele care, jucăușe, neastîmpărate și obraznice, îi dădeau tîrcoale la doi-trei pași. Dar cînd să le atingă, urcau pe cîte o piatră sau pe vreun lemn. Se străduia Mihaela, dar mai mult de ochii lumii. Cu coada ochiului îl urmărea pe Adrian. Și, pînă la urmă îl luă prin surprindere. Adrian se săltă și se agăță de o creangă. Dar aceasta fiind prea subțire, se rupse. Răsună o bufnitură însoțită de hohote. Rîzînd și ea, o dată cu ceilalți, Mihaela îl atinse pe Adrian, pe care-l transformă în „jder", apoi ea își luă locul printre sprințarele „veverițe".

CUNOȘTINȚE ȘI AGERIME

Phileas Fogg privise în liniște mica scamatorie a lui Gheorghiță și năstrușnica invenție a Mihaelei și se hotărî să explice copiilor un joc de orientare turistică.

Traseul fusese ales: 2 km de pădure, cîmpie și apă. Grupele care urmau să plece în acest joc de orientare turistică nu trăiau chiar cele mai liniștite momente ale vieții lor pentru că ori ce s-ar zice, dorința mare de-a cîștiga pe care-o aveau copiii se întîlnea tot timpul cu aceeași întrebare: biletele. Vom putea răspunde, vom rezolva toate biletele? Adrian și Mihaela erau conducătorii celor două grupe (fiecare grupă fiind formată din cîte 12 copii — dar pot fi și mai mulți).

Dragi cititori, învățați și voi jocurile pe care vi le prezentăm în această pagină!

Ceasornicul, carnetul de note și cutia cu cele trei bețe de chibrit nu lipseau din echipamentul nici uneia dintre grupe. Semnele convenționale au fost învățate pe de rost.

— Vreau să vă spun — continuă Fogg indicațiile — că în punctele în care trebuie îndeplinite anumite sarcini veți găsi cîte un arbitru la cel mult 5 m de locul unde se află ascunsă corespondența. El va lua cunoștință despre modul cum au fost îndeplinite sarcinile fiecărei grupe. La plecare, fiecare grupă primește plicul cu indicarea primei sarcini; în punctul unde este de rezolvat o problemă, grupa primește indicații scrise asupra următoarei etape, asupra traseului de urmat și asupra direcției de mers.

Bilețelele cu indicații trebuie ascunse, iar găsirea lor se face pe baza citirii semnelor convenționale *). Dacă rezolvarea sarcinii necesită un răspuns scris, acesta va fi predat arbitrului aflat la postul respectiv. Rezolvarea sarcinilor de natură practică va fi observată și notată de arbitri. După ce toate grupele au parcurs traseul, participanții la concurs — grupe, arbitri și instructori — se întrunesc și discută felul în care s-a desfășurat concursul, se stabilește modul în care au fost rezolvate sarcinile și, bineînțeles, cîștigătorii.

Indicațiile ce se vor da pe bilețelele ascunse în diferitele locuri pot fi scrise uneori și în alfabetul Morse. În acest caz, și răspunsul se va scrie tot cu alfabetul Morse.

Aceste ultime precizări îi puse în încurcătură pe unii dintre participanții la joc. Cu toate acestea, fiecare pionier aștepta doar să înceapă jocul. Și jocul a început. Îndîrjirea cu care se identifică un copac și se măsoară grosimea lui la 20 cm de sol; atenția cu care se stabilește lățimea cursului apei într-un anumit punct; dorința de-a reuși să aprinzi un foc cu

numai trei bețe de chibrituri sînt primele încercări, din cele pe care le conțin biletele.

Iată și una din întrebările formulate cu ajutorul alfabetului Morse: „Cînd se află Pămîntul față de Soare la periheliu și cînd se află Pămîntul față de Soare la afeliu?".

★

Seara, emoția își împărțise în mod egal frămîntările. Copiii așteptau rezultatul comisiei. Bucurie și dezamăgire în același timp: ambele grupe au răspuns la fel de bine. Deci amîndouă grupele au ieșit cîștigătoare!

Veseli și tare bucuroși de felul în care și-au „consumat" această escală, micii pasageri și-au ocupat iarăși locurile în încăpătoarea astronavă. Cîteva comenzi executate cu pricepere de Gheorghiță și „V-66" și-a luat zborul, săgetînd depărtările spre alte locuri și localități, spre alte surprize deosebit de plăcute pentru pasagerii ei.

***) Adică acele semne, pietre așezate într-un fel anumit, săgeți desenate cu creta pe trunchiuri etc. pe care participanții le stabilesc pentru a indica drumul și caracteristicile lui.**

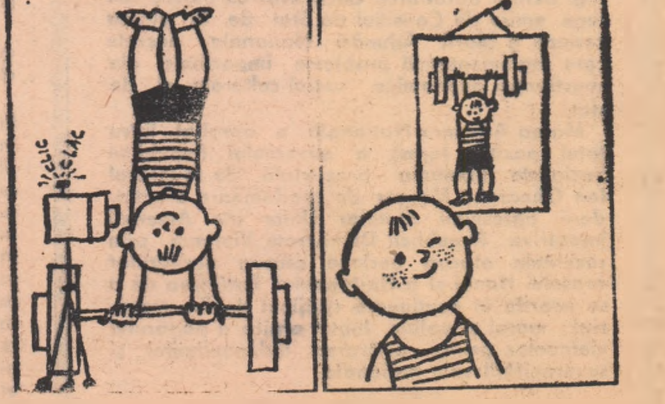
BIBLIOGRAFIE DE VACANȚĂ

● Vreți să vă uimiți prietenii mai mici ori chiar mai mari ca voi, să petreceți împreună cîteva ore deosebit de plăcute? Atunci arătați-le că puteți scrie și desena cu... foc, arătați-le că o bucățică de zahăr poate pluti într-un pahar cu apă rece fără să fie susținută de ceva, că puteți prepara o veritabilă cafea din... boabe de fasole, ori că puteți ghici ora exactă privind un ceasornic așezat cu cadranul în jos pe masă, că... A, nu știți cum să le demonstrați toate aceste scamatorii și multe altele? Atunci citiți cartea „DIN TAINELE ILUZIONISMULUI" de A. Iosefini, pe care o puteți cere de la bibliotecă. Și veți ști.

● Acum, în vacanța mare, fie acasă, fie în tabere, în excursii ori în centrele cultural-sportive aveți și timp și posibilități să vă jucați cît mai mult. Dar pentru ca joaca voastră să nu rămînă numai la „de-a tumba" ori „de-a baba oarba" vă rog să citiți „CARNETUL MEU CU JOCURI" de I. și N. Mustață, precum și volumul „Jocuri pentru copii și tineret" unde veți găsi explicații amănunțite despre felul în care puteți organiza o mulțime de jocuri, care mai de care mai interesante și pasionante.

● Iar tu, pescarule amator, dacă vrei să nu te întorci acasă fără pește, atunci încearcă să afli unde, cum și cînd, cu ce fel de instrumente și cu ce momeală pot fi pescuiți crapul cel mustăcios, cleanul cel șiret, știuca — lupul bălților, șalăul cel gustos și toți ceilalți pești din apele noastre. Cum? Cerînd la bibliotecă cărțile destinate pescarilor amatori, dar mai ales „CARTEA TÎNĂRULUI PESCAR" de Mircea Bichiceanu pe care, dacă o vei citi, te asigur că la toamnă, cînd va începe școala, n-o să mai fie nevoie să apelezi la imaginație cînd va trebui să-ți povestești izbînzile de pescar.

Pagină realizată de Elena SCHIBINSKI și Constantin DIACONU
Desene: Stela CREȚU

Fără cuvinte...

„Fotbaliştii" de Florea Stan, clasa a VI, comuna Poiana-Cîmpina, raionul Cîmpina.

ILUSTRATE DIN VACANŢĂ

● *Ştiaţi că şi Ţăndărică a fost în tabără? Ei bine, aflaţi că pentru o zi, veselul nostru prieten, a fost oaspetele copiilor din tabăra de pionieri şi şcolari Vîrteju-Bucureşti. Aici, Ţăndărică şi cu alte păpuşi, au prezentat frumosul spectacol „Băiatul şi vîntul".*

● *600 de pionieri şi şcolari, din diferite colţuri ale ţării, au sosit la Techirghiol. Într-o zi, cuiva i-a venit ideea: „ce-ar fi să ne întrecem în... cîntece" şi aşa a început un dialog muzical între copiii din diferite regiuni. Vreţi să ştiţi care sînt cîştigătorii? Iată-i: pe primul loc pionierii din regiunea Bacău, apoi cei din regiunea Argeş şi regiunea Cluj.*

● *Dis-de-dimineaţă trilurile păsărelelor din crîngurile dealurilor Sub Frunţi au răsunat parcă mai frumos ca de obicei. Aveau doar oaspeţi pe pionierii de la şcoala din Apoldul de Jos, raionul Sebeş. Nu s-au mîndrit prea mult cu măiestria lor căci, curînd copiii le-au întrecut cu frumuseţea cîntecelor lor, cu voioşia jocurilor.*

● *Zilele trecute, elevii clasei a VIII-a din comuna Pîngăraţi, raionul Piatra Neamţ, au pornit în excursie în nordul Moldovei. Cîte minunăţii n-au văzut în oraşele Suceava, Vatra Dornei, Fălticeni şi la mănăstirile Voroneţ şi Putna!*

Concursul nostru: CINE ŞTIE MAI MULT

Clasele IV-V
Etapa I-a
Seria a IV-a

DRAGI PRIETENI,

Cu seria a IV-a, pe care v-o prezentăm în numărul de faţă, se încheie etapa I-a din cadrul concursului „Cine ştie mai mult".

Aşteptînd răspunsurile voastre, vă urăm succes în rezolvarea lor!

1. Care dintre aceste basme au fost scrise de Petre Ispirescu?	**„Făt-Frumos din lacrimă"**	**„Sarea în bucate"**	**„Ţugulea, fiul unchiaşului şi al mătuşei"**
2. Pe un şantier arheologic din Constanţa, un băiat spuse: — Nu ştiam că romanii aveau aceste mijloace moderne! Şi le înşiră. Cu care dintre ele au fost de acord arheologii?	**Atelierele de ceramică**	**Caloriferul**	**Canalizarea**
3. O maimuţă somnoroasă care trăia la ecuator, s-a trezit exact la 6 dimineaţa (după ora locală) în clipa răsăritului de soare. În ce lună s-a putut întîmpla aceasta?	**August**	**Decembrie**	**Mai**
4. ...În sfîrşit, Rodica a dezlegat toate întrebările concursului nostru! Unele răspunsuri le-a greşit, dar ea a şi comunicat rezultatele, în taină, la 3 prietene din clasă. Fiecare, la rîndul ei, le-a spus la cîte alte 3 colege şi fiecare dintre acestea din urmă au şoptit totul la cîte alte 3. Cîte fete cunosc acum „taina"?	**24 de fete**	**40 de fete**	**41 de fete**

Clasele VI-VIII
Etapa I-a
Seria a IV-a

1. „Veniţi dar fraţilor cu toţii" — spune Tudor Vladimirescu în manifestul către ţară — „care veţi avea arme, cu arme, iar care nu veţi avea arme, cu furci de fier şi cu lănci... că ne ajunge, fraţilor, atîta vreme de cînd lacrimile noastre... nu s-au mai uscat". Din ce loc al Olteniei a început să-şi adune pandurii săi Tudor?	**Tîrgul Cerneţ**	**Oraşul Craiova**	**Satul Cloşani**
2. Marele muzician George Enescu revine deseori în creaţia sa la folclor, izbutind să trezească imagini sugestive şi evocatoare legate de viaţa poporului nostru. În care anume din aceste lucrări celebre ale sale răsună cunoscuta „Ciocîrlie"?	**Poema Română**	**Rapsodia I-a**	**Rapsodia II-a**
3. „Apus de soare", „Viforul", „Luceafărul"... iată trei drame cu subiecte istorice ale unui clasic român. Puteţi să ne spuneţi care din aceşti domnitori sînt oglindiţi în operele amintite?	**Petru Rareş**	**Ştefan cel Mare**	**Alexandru Lăpuşneanu**
4. Cine a construit prima lunetă astronomică?	**Nicolaus Copernic**	**Giordano Bruno**	**Galileo Galilei**
5. Un grup de pionieri trebuia să treacă peste o apă. Pe mal erau cîteva bărci. Cînd să se aşeze în ele, au observat că dacă pionierii vor fi cîte 6 într-o barcă, 4 din ei vor rămîne fără loc, iar dacă se vor aşeza cîte 8, o barcă va fi fără călători. Cîţi pionieri şi cîte bărci erau pe mal?	**4 bărci şi 38 de pionieri**	**6 bărci şi 40 de pionieri**	**8 bărci şi 60 de pionieri**
6. Iată un bogat buchet de flori pe care îl oferim participanţilor concursului nostru... spre dezlegarea ultimei întrebări: bujorelul, odoleana frăţiorii, romaniţa, clopoţeii, măzărelele, sulfina, stelişoarele, nalbele, busuiocul, dediţeii, garofiţele, toporaşii, lăcrămioarele, cimbrul, fetica, nufărul, viorelele, condurii doamnei, rochiţa rîndunicii..., toate aceste flori s-au adunat în cuprinsul unei foarte cunoscute poezii. Cine este autorul?	**George Topîrceanu**	**Vasile Alecsandri**	**Şt. O. Iosif**

Erată:
În numărul 25 din 22 iunie, pagina 3, la ultima întrebare pentru clasele VI—VIII, se va citi: „Ne aflăm în Moldova anului 1848".

„MEŞTERUL"

de Al. Dinu IFRIM

O undă de amărăciune trecu pe feţele băieţilor.

— N-a venit?

— Nu.

— Oare ce s-o fi întîmplat cu el?

Băieţii, vreo cinci, mai mari şi mai mici, se frămîntă, se tot plimbă încoace şi încolo pe trotuar, îşi saltă gîtul subţire să vadă dacă nu cumva îl zăresc iţindu-se în balconul de sus, din colţ, de unde le face de obicei semn cînd coboară în stradă.

Vasilică stă tăcut ascunzînd ceva în pumnul mic.

— Ce ai acolo? îl întreabă Nicu.

— Motoraşul...

— S-a oprit?

— Da. Au sărit nişte scîntei şi... gata, s-a oprit. L-am adus să-l repare. S-a mai stricat o dată şi l-a făcut bine. Bateria merge, am controlat-o cu un bec. Dar tu?

— Am lucrat o chitară.

— Chitară?!

— Da, ce te uiţi aşa? O am acasă. Mircea mi-a dat sîrmă pentru strune. Cum vine, îl iau cu mine să i-o arăt.

— Ba să-l laşi să-mi repare motoraşul. Eu am ieşit primul în stradă.

— Ba eu. Mă duc să-l caut.

— Unde?

— Acasă.

— N-are rost. Am sunat la uşă. N-a răspuns. Nu l-am văzut de două zile.

Băieţii erau, într-adevăr, în încurcătură. Se întrebau neliniştiţi: unde o fi meşterul? Aşa-i spun. Nelipsit din mijlocul lor, el le repară jucăriile, feluritele mecanisme pe care le fac ei din îndemnul lui. E un fel de atelier ambulant Mircea, iar „atelierul" îl ţine în cele două buzunare de la pantalon, mereu ticsite.

Nu-l vedeau acum şi-i simţeau lipsa. Se împrăştiară să-l caute.

— Meşterul, meşterul! sări deodată prichindelul cu motoraşul stricat, ieşindu-i înainte în capul străzii, unde apăruse: lung, cu părul într-o parte, descheiat la haină.

Băieţii se adunară ciorchine în jur, apucîndu-l de mîini, de umeri, îmbrăţişîndu-l, trăgîndu-l în toate părţile.

Mircea, cu două palme mai înalt decît toţi, îşi drese glasul răguşit, de adolescent:

— Măi băieţi, voi ştiţi în ce clasă sînt acum? Am dat ultimul examen, vin de la şcoală. Şi zicînd, ridică palmele cu degetele întinse, îndoind unul. Apoi, cu pasul rar, legănat, o porni pe stradă, cu droaia de copii după el.

Băieţii se bucurau şi-l priveau cu respect.

Din ziua aceea, Mircea era într-a IX-a.

Popas Putna

Motive decorative de pe piatra de mormînt a lui Ștefan.

(Urmare din pag. 1)

sa cu arcul din punctul unde trebuia să fie poarta clopotniței. Unde a căzut săgeata, urma să se așeze altarul".

Dar zidirea mănăstirii a început abia mai tîrziu, în miez de vară a anului 1466 — *10 iulie*. Vor fi în curînd 500 de ani. Și iată-ne, cu acest sărbătoresc prilej, călătorind prin Bucovina.

Bucovina — meleag de vis, străvechi pămînt românesc. Dealuri, munți și ape limpezi, în susurul cărora răsună un cîntec ce se ridică pînă la noi din veacurile de demult, cuvîntînd despre zbuciumata istorie a poporului nostru. Acest ținut de basm al patriei este o adevărată comoară a țării; el poartă ca salbă străvechi monumente adăpostind neprețuite obiecte de artă, fiecare din ele vibrînd de rezonanța unui trecut glorios.

Un astfel de monument este mănăstirea Putna.

Ca s-o vizităm acum, în pragul împlinirii jumătății de mileniu, trecem prin păduri de stejari, seculare precum viața pe aceste locuri, și prin păduri vesele de brazi ce se înmănunchează în unduiri domoale, scăpînd între ele argintiul viu al pîrîului Putna.

Și deodată, scăldată în soare, străluce ctitoria neuitatului străbun. Sub turnul de la intrare, ne oprim cu emoție și evlavie în fața capului de bour de pe stema marelui voievod, sub care și azi mai dăinuie pisania: *„Bine cinstitorul domn a toată țara Moldovei, marele Io Ștefan voievod, fiul lui Bogdan voievod, a zidit și a făcut mînăstirea aceasta..."* Și în încheiere — anul terminării complete a mănăstirii și fortificațiilor ei — *6989*, adică în calendarul de azi, *1481*.

Ziduri puternice, care au înfruntat veacuri și lupte, închid între ele o biserică mare, în liniștea căreia se odihnește, de peste patru veacuri și jumătate, marele voievod.

Putna a fost cea mai mare mănăstire din Moldova, chiar de la înființare. Veacuri de-a rîndul mănăstirea înfruntă urgiile vremii: cutremure, incendii, atacurile cazacilor și polonezilor și a tot felul de cotropitori care o jefuiesc. Silniciile și vremea au determinat restaurarea mănăstirii în nenumărate rînduri, iar azi o vedem așa cum a fost restaurată la începutul secolului acesta.

Pășim în curtea mănăstirii — dreptunghiulară — în centrul căreia se înalță, luminoasă, biserica lui Ștefan. Zidurile fortificate ale mănăstirii, mai înalte decît două staturi de om, sînt prevăzute cu metereze și sînt sprijinite, pe dinafară, cu contraforți puternici. Vizitîndu-le, auzi parcă, peste veacuri, ecoul luptelor de odinioară purtate de îndrăznețul și neînfricatul Ștefan pentru neatîrnarea țării, pentru libertate.

Biserica și celelalte construcții ale mănăstirii, ca și alte monumente vestite din timpul marelui domnitor — Voronețul, Cetatea Neamțului, a Sucevei ș.a. — dovedesc marea înflorire artistică din a doua jumătate a secolului XV și din prima a celui următor, epoca de aur a lui Ștefan cel Mare. Marele voievod a luptat împotriva fărîmițării patriei, pentru un stat unitar și centralizat și necesitatea de a apăra țara a dus la zidirea unor noi cetăți, și a întăririi altora vechi. Curți voievodale și case boierești, mănăstiri și biserici înfloreau pretutindeni. Iar o dată cu arhitectura, o puternică dezvoltare au cunoscut pictura murală, sculptura, ceramica decorativă, țesăturile și broderia, ferecăturile în argint și aur, arta scrierii, arta desenatorilor de miniaturi de pe manuscrise. Zidind Putna, Ștefan a strămutat aci și cîțiva dintre cei mai iscusiți caligrafi de la mănăstirea Neamțului, care au înființat la noua mănăstire o adevărată școală de caligrafi și miniaturiști. Se mai păstrează și azi neprețuite manuscrise pe pergament, cu miniaturi și vignete unice în lume, rod al măiestriei caligrafilor și artiștilor putneni.

Și iată că neobositul luptător, strateg fără egal la vremea sa, a rămas în paginile istoriei și ca un sprijinitor al artelor, iar zilele domniei sale au însemnat, printre atîtea altele, și închegarea unui stil propriu în arhitectură. Mănăstirea Putna este piatra de hotar, prima dintre ctitoriile lui Ștefan cel Mare, care marchează închegarea u
în arhitectur

Meșterii m
aceste frumo
dit o arhitect
riginală, logi
nă de acura
decorație de
cromie atrăg
epocii se re
cum materi
obișnuite (p
cote, lemn) s
fațadelor,
netencuite.
mari care n
puncte de
(coloanele) p
ților. Aceste
nă direct p
legate organ
hitectura me
zidăria de s
contrafortur
decorativ" *)

Biserica
un monume
fic al stilulu
fan și-a dor
început, nec
păciune) pe
și i-a dat
pînă atunci

Mormîntul lui Ștefan cel Mare.

Livezile Rădășenilor

De departe, de pe șosea, nu poți zări comuna. În imediata vecinătate a lanului de secară înalt cît un stat de om, încep livezile Rădășenilor. Frunzișul des al merilor, prunilor și nucilor, dealurile împădurite ale Cetății și Glimeii parcă ascund întreaga așezare. Abia cînd pășești pe ulița mare te întîlnești față-n față cu casele în majoritate noi, de un alb strălucitor, cu pridvoarele din lemn încrustat în motive naționale, cu porțile frumos meșterite de dalta și ciocanul meșterului lemnar.

Poate chiar pe această uliță, pe care pășim acum, au trecut cu sute de ani în urmă oștenii lui Ștefan voievod, cînd au chemat răzeșii la luptă împotriva cotropitorilor. Poate că tot pe aici a trecut și Pavel a Oanei sau Toader Grumăzescu atunci cînd s-au îndreptat spre Iași, pentru a fi alături de cei care au luptat pentru Unire sau pentru a-i reprezenta pe săteni în Divanul ad-hoc. Pe aici și-a purtat pașii deseori și Mihail Sadoveanu cînd își vizita un vechi prieten de școală sau cînd pleca la vînătoare. Cîte s-or fi petrecut în această veche așezare despre care hrisoavele spun că dăinuie încă de pe timpul lui Alexandru cel Bun?

— Comuna noastră era cunoscută cîndva numai prin livezile ei — spun sătenii. Cultivam merele așa cum am apucat din străbuni.

...Astăzi bunul renume al gospodarilor de pe aici este cunoscut în toată țara. Ei sînt cei care au înnoit comuna cu peste 200 de case noi din stejar și cărămidă și au făcut ca becul electric să strălucească în fiecare. Oameni ca Bogdan Alexa, Constantin Petrea Gheorghe, Alexa Topriceanu sau Vasile Constantin au transformat dealurile dimprejur în renumitele livezi cu mere Ionathane sau Batue, parfumate și dulci, care toamna sînt gustate în toată țara. Tot ei sînt și cei care au îndreptat Pîrîul satului pe cele 17 hectare pe care cresc astăzi legume ca în oricare regiune din șes și culeg inul — plantă în trecut puțin cultivată pe aici — de pe 140 de hectare.

Bătrînii satului au transmis tinerilor măiestria altoirii mărului și a creșterii oilor de rasă așa cum le-au transmis baladele populare, și meșteșugul înfloriturilor din cerdacuri, al sipetelor în care familia își păstrează costumele naționale.

— La noi, la Rădășeni, aproape în fiecare casă ai să găsești mobilă nouă și aparat de radio. — ne spune tovarășul Dumitru Aniculăesii, secretarul organizației de partid a cooperativei agricole de producție. Dar sipetul cu incrustături, covorul moldovenesc și fluierul de alun se află tot la loc de cinste.

Oamenii păstrează ca pe o comoară de preț arta populară a generațiilor trecute cu toate că noul și-a pus pecetea peste tot, cu toate că grînele se recoltează acum cu combina, roadele sînt transportate în hambare cu autocamionul „Carpați" sau „Bucegi", iar apa de la adăposturile pentru vite se aduce la adăpători automat.

Pentru oricare rădășenean e o adevărată cinste să-l vizitezi. Bucuros de oaspeți e gata oricînd să te poarte prin întreaga comună, să poți admira și cele două școli noi, și cele două cămine culturale și biblioteca cu peste 6 000 de volume, livezile cele noi sau stupina.

Ecaterina ROȘCA
Rădășeni-Suceava

MUZEUL MEMORIAL MIHAIL SADOVEANU

La Vînători, în apropierea Mănăstirii Neamțului, s-a deschis muzeul memorial Mihail Sadoveanu. Aici, în casa unde marele nostru scriitor își alesese popas al liniștii sale, a fost organizată, sub auspiciile muzeului literaturii române, o expoziție de documente.

Un grafic sugestiv arată larga răspîndire a operei sadoveniene. Dacă pînă în 1944 scrierile lui au fost tipărite doar în 500 000 exemplare, în cei aproape 22 de ani de la eliberare, tirajul acestora numără 4 450 000 exemplare în 255 de ediții. Vitrina așezată sub acest grafic arată vizitatorului că opera lui Mihail Sadoveanu este tradusă în 40 de limbi.

Muzeul oferă vizitatorilor și cunoașterea a diferite obiecte personale de lucru ale scriitorului.

În timp ce străbat sălile muzeului, vizitatorii sînt însoțiți de glasul scriitorului înregistrat pe bandă de magnetofon, care redă în lectură proprie fragmente din principalele sale opere. Tot cu ajutorul magnetofonului, vizitatorii străini primesc explicații în diferite limbi.

dovenesc

ăsçuţi pe
u plămă-
ntală „o-
ţie şi pli-
ţită ca o
şi o poli-
umentele
prin felul
onstrucţie
idă, tera-
în zidăria
aparente,
u grosimi
n interior
ermediare
nerea bol-
se spriji-
pe arce
". „În ar-
nu apare
terior, iar
ea un rost

Putna este
nic speci-
nesc. Şte-
de la bun
de îngro-
familia sa
eobişnuite
şi după

aceea. Lungimea este de aproape 40 m, iar turla străpunge cerul la o înălţime de 33 m. Şi aşa cum a voit voievodul, biserica adăposteşte mormintele familiei sale pînă la Petru Rareş.

Mormîntul lui Ştefan cel Mare — al celui care jumătate de veac a fost spaima duşmanilor Moldovei — e în partea de sud a gropniţei.

Pe lespedea de piatră — o inscripţie: *„Binecistitorul domn, Io Ştefan voievod, din mila lui Dumnezeu domn al ţării Moldovei, fiul lui Bogdan voievod, ctitor şi ziditor al acestui sfînt lăcaş, care zace aci. Şi s-a strămutat la lăcaşurile de veci în anul 7..., luna... şi a domnit ani..."*

Piatra i-a fost cioplită în timpul vieţii şi nu poartă toate datele. Dar inscripţia a fost completată de cea cusută cu fir de aur pe acoperămîntul său de mormînt: Ştefan a încetat din viaţă marţi, 2 iulie 1504, în al patrulea ceas după-amiază şi a stat în scaunul Moldovei 47 de ani şi 3 luni.

În toate momentele de restrişte, poporul nostru a aflat aici, la mormîntul marelui său străbun, pilda celui pe care nu ţi-l poţi aminti altfel decît cu spada în mînă, avîntat în luptă, dînd iureş în cotropitori şi apărînd *sfînta brazdă a urmaşilor* — cum îi plăcea adesea să spună.

Azi, Putna e loc de întîlnire a miilor de excursionişti de pe toate plaiurile ţării, a miilor de elevi, care mai cu seamă vara, vin s-o viziteze.

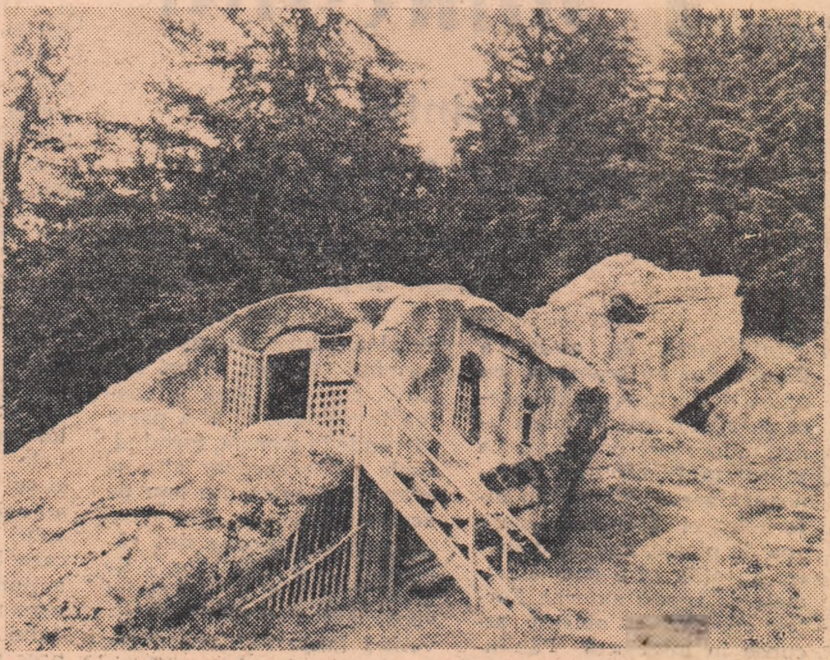
Tradiţiile de cultură românească ale Putnei împletite cu amintirea vitejiei marelui voievod, Ştefan cel Mare, dau acestor locuri valoare de minunat simbol al luptelor pentru neatîrnare şi unitatea naţională — înţeles pe care i l-au dat şi marii noştri înaintaşi: Eminescu, Slavici, Ciprian Porumbescu şi alţi români patrioţi care, în 1871, au luat parte la serbările de la Putna, menite să cinstească memoria lui Ştefan. Mai pot fi văzute şi azi, în camera unde au stat Eminescu şi Porumbescu, steagurile purtate atunci de români, urna de argint plină cu pămînt din toate colţurile României, scrisoarea lui Mihai Eminescu.

Vizitînd Putna în primăvara aceasta, secretarul general al C. C. al P. C. R., tovarăşul Nicolae Ceauşescu, arăta că sărbătorirea unei jumătăţi de mileniu de la întemeierea Putnei va reprezenta *„un moment de cinstire a lui Ştefan cel Mare şi a vitejilor care alături de el au luptat pentru apărarea Moldovei. Să cinstim memoria marelui voievod şi ceea ce a făcut el pentru înflorirea poporului român, muncind mai bine, făcînd ca poporul nostru să se ridice în rîndul naţiunilor lumii, dacă nu prin număr, prin contribuţia adusă la patrimoniul culturii universale"*.

Astăzi viitorul dorit de strămoşii noştri, viitorul pe care l-a prevăzut marele Eminescu, se înfăptuieşte prin munca rodnică a harnicului nostru popor condus de partidul comunist.

—

*) — „Mănăstirea Putna", Ed. Meridiane.

Chilia sihastrului Daniel.

COLŢUL CURIOŞILOR

Baloanele au jucat un rol destul de important în istoria zborului şi s-au remarcat prin cîteva încercări eroice. Istoria aviaţiei le pomeneşte alături de numele celor care le-au înfăptuit şi care, în unele cazuri chiar cu sacrificiul vieţii lor, au participat la progresul ştiinţei aviatice.

Dintre aceste încercări remarcabile, unice în felul lor, înfăptuite cu baloane libere, vom aminti zborul peste Canalul Mînecii, făcut la puţin timp după inventarea balonului şi zborul inginerului suedez Solomon Andrée care, împreună cu doi însoţitori, utilizînd curenţii aerieni din vecinătatea cercului arctic, voia să ajungă la Polul Nord. Balonul lor denumit „Vulturul" era un balon sferic mic, avînd o capacitate de 500 mc, (ordinea de mărime a baloanelor fiind în medie de 10 000 mc). El şi-a luat zborul în ziua de 11 iunie 1897. Nacela era încărcată cu cele necesare expediţiei. Partea ei inferioară avea amenajată o cabină, în care aeronauţii puteau dormi şi erau feriţi de intemperiile ce trebuiau să le înfrunte pe acest „drum".

După o săptămînă, printr-un porumbel călător — singurul mijloc pe vremea aceea de a comunica cu cei rămaşi în patrie — se primi mesajul că totul la bord este în ordine. Apoi, tăcere! Nici o ştire n-a mai parvenit omenirii din partea eroicului echipaj. Uitarea s-a aşternut peste fapta lor excepţională, ca linţoliul alb care acoperă nemărginirea albă a regiunilor polare în care au dispărut.

După 33 ani s-au găsit rămăşiţele expediţiei lui Andrée şi cadavrele aeronauţilor pe Insula Albă, la est de Spitzbergen.

Din jurnalul lui Andrée s-a aflat desfăşurarea tragediei acestei expediţii. Balonul a ajuns în regiunile polare, s-a acoperit cu un strat de gheaţă, care a făcut să piardă mereu din înălţime, pînă ce a ajuns să se lovească cu nacela de sloiurile de gheaţă. Apoi vîntul l-a tîrît pe nesfîrşita cîmpie albă...

De la începutul existenţei sale, balonul a reuşit să cucerească altitudini importante, de ordinul a 5 000—10 000 metri.

Încă începînd cu anul 1906, s-au organizat concursuri de baloane libere, cunoscut în istoria aviaţiei sub denumirea de „Cupa Gordon Bennett", care s-a atribuit acelui concurent care parcurgea — dus de vînt — cea mai mare distanţă de la locul de plecare.

Cu aceasta a început apriga luptă sportivă pentru cucerirea celei mai mari altitudini atinse cu balonul.

Şi în acest domeniu, ca în multe altele, sportul şi tehnica au colaborat, obţinîndu-se rezultate din ce în ce mai importante.

Simultan cu realizările de ordin sportiv, ştiinţa, prin reprezentanţii ei, a efectuat cu succes acţiuni de explorare a atmosferei cu ajutorul balonului. Dintre acestea amintim ascensiunea făcută de cunoscutul fizician francez Gay-Lussac, care a depăşit altitudinea de 7 000 metri încă la începutul secolului al XIX-lea; ascensiunea savantului rus D. E. Mendeleev executată în anul 1887; ascensiunea profesorului belgian Picard şi a fizicianului Kipfer Ei, într-o nacelă sferică de aluminiu, ermetic închisă, suspendată sub un balon de 14 000 mc capacitate, au trecut de 16 200 metri, pătrunzînd pentru prima dată în stratosferă, în ziua de 27 mai 1931.

COLŢUL CURIOŞILOR

Tinerele pe care le vedeţi în fotografie sînt din satul Nam Ngan, R. D. Vietnam. Toate au răspuns cu hotărîre la chemarea patriei, înrolîndu-se în armată, luptînd alături de ostaşi. Împreună cu ei, fetele au apărat cu dîrzenie podul Ham Rong şi au participat la doborîrea a 60 de avioane americane în timpul atacurilor piratereşti deasupra teritoriului ţării.

CALEIDOSCOP

MUNTELE CARE CÎNTĂ

„Muntele care cîntă" se află în pustiul Pribalhaş, din sudul Kazahstanului.

Cînd pe pantele acestei dune de nisip, situate la o distanţă de 140 km de capitala Kazahstanului, umblă oameni sau animale, sau cînd bate vîntul, ea emite sunete muzicale puternice. Sunetele sînt emise numai cînd aerul este uscat. Pe timp de ploaie, duna îşi pierde „vocea". Curios este şi faptul că dacă nisipul de pe acest munte este dus într-un alt loc, el îşi păstrează un timp oarecare proprietatea de a emite sunete atunci cînd este mişcat.

Oamenii de ştiinţă n-au descoperit pînă acum cauza acestui fenomen „muzical".

ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ

Din trecutul Pămîntului (IV)

Pămîntul în continuă frămîntare

Prof. Dr. Docent MIRCEA ILIE
laureat al premiului de stat

Înfăţişarea de astăzi a Pămîntului nu seamănă cu aceea de la început, deoarece ea a provenit în urma unor numeroase prefaceri. La suprafaţa Pămîntului acţionează aerul şi apa sub diferitele ei forme (vapori, apă de ploaie, ape curgătoare, gheaţă), care poartă numele de agenţi externi. Forţele contrare cu obîrşia ascunsă în interiorul Pămîntului (aşa numiţii agenţi interni) produc cutremurele de pămînt, vulcanii, mişcarea scoarţei pe verticală şi înălţarea munţilor.

În natură apa circulă neîncetat. Ea se evaporă de pe întinsul mărilor şi oceanelor formînd nori, care călătorind sub imboldul vîntului, sînt purtaţi în ţinuturi reci, unde se transformă în picături de ploaie, ce cad pe pămînt. Aici o parte din apa de ploaie curge la suprafaţă formînd torenţi, rîuri sau fluvii care se varsă în marea învecinată. O altă parte pătrunde în scoarţă, formînd apele subterane, iar alta se evaporă şi intră din nou pe acelaşi făgaş.

Apele curgătoare sînt cărăuşii sfărîmăturilor de stîncă. Ele macină relieful vechi, adîncind văile şi nivelînd lanţurile muntoase, iar în cîmpie încep să zidească din nisip şi bolovăniş terase şi lunci, locuri căutate pentru livezi, culturi şi aşezări omeneşti.

Prin îngrămădirea în munţii înalţi a zăpezilor an de an, ele se transformă în gheaţă, care lucrează ca şi apele curgătoare. Cînd gheaţa devine călătoare poartă numele de gheţar. În munţii acoperiţi de zăpezi veşnice (Alpii, Himalaia etc.) gheţarul îşi scobeşte culcuşul numit căldarea gheţarului, în care după topirea lui se strîng apele formînd lacuri glaciare.

Gheţarul o dată format alunecă pe pantă fără a ocoli piedicele din cale cum fac rîurile, ci sare peste ele rotunjind şi lustruind stîncile întîlnite. Văile vechi de gheţar sînt numeroase în Bucegi, Făgăraş şi se recunosc după forma de covată şi înşirarea cascadelor (Urlătoarea).

Mările şi oceanele sînt şantierele uriaşe, unde se strîng toate materialele purtate de apele curgătoare sau rupte de valuri din ţărmurile stîncoase şi care se orînduiesc după mărimea lor. Astfel în apropierea ţărmului se depun bolovănişuri şi pietrişuri, iar către interiorul mării urmează nisipurile şi nămolurile.

Dacă prefacerile de la suprafaţa Pămîntului ar rămîne numai pe seama agenţilor externi, uscatul s-ar nivela cu timpul şi mările şi-ar micşora contururile şi adîncimile, iar de la o vreme totul ar rămîne în nemişcare. Dar între timp intră în acţiune forţele interioare, care ridică scoarţa Pămîntului, înalţă munţii, izbucnesc vulcanii sau se produc cutremure de pămînt.

Cutremurele de pămînt constituie dovada cea mai sigură că, scoarţa Pămîntului se află într-o frămîntare neîncetată, iar efectele produse (crăpături, alunecări de teren) ne arată într-o oarecare măsură tulburările care au schimbat peisajul în timpul evoluţiei planetei noastre.

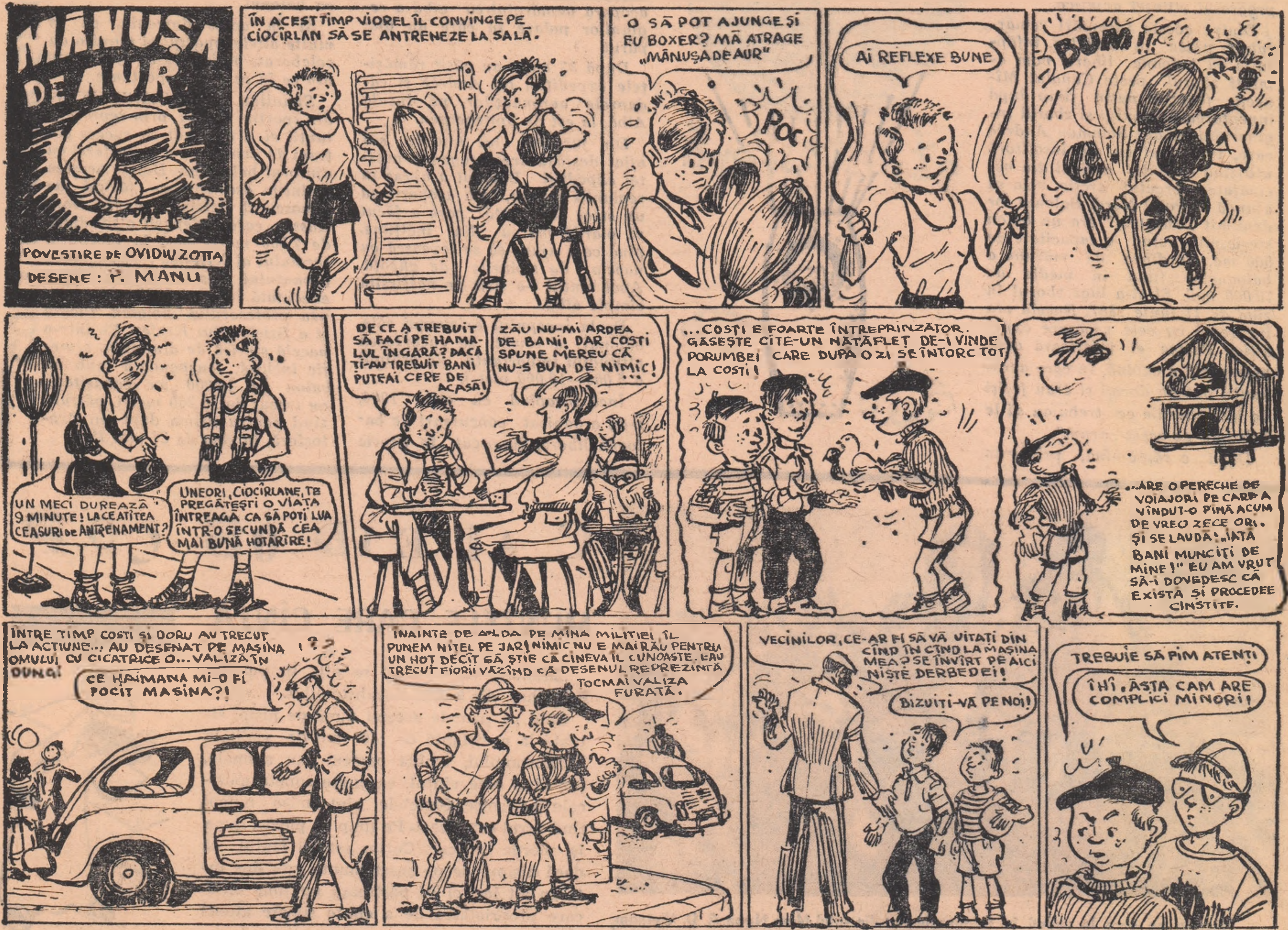
Pămîntul suferă, de asemenea, cu mare încetineală, jocuri de ridicare şi lăsare, ca o balanţă.

Formarea munţilor a schimbat cu totul faţa Pămîntului în diferite timpuri în sute şi milioane de ani. O dată cu ridicarea catenei tinere — care ştim cum s-a întîmplat — apele curgătoare reiau munca de distrugere a reliefului nou şi îngrămădirea în mările învecinate.

Înfăţişarea de astăzi a Pămîntului se datoreşte deci prefacerilor continue, strîns legate între ele şi rezultate din lupta forţelor potrivnice. În decursul vremurilor globul pămîntesc şi-a schimbat faţa necontenit, arătînd o creştere neîncetată a uscatului şi un joc nestăpînit al mărilor, tot mai strînse în bazinele lor.

Stînci din munţii Făgăraş, modelate de apele curgătoare şi vînt.

MĂNUȘA DE AUR
POVESTIRE DE OVIDIU ZOTTA
DESENE: P. MANU
ÎN ACEST TIMP VIOREL ÎL CONVINGE PE CIOCÎRLAN SĂ SE ANTRENEZE LA SALĂ.
O SĂ POT AJUNGE ȘI EU BOXER? MĂ ATRAGE „MĂNUȘA DE AUR"
POC
AI REFLEXE BUNE
BUM!!
UN MECI DUREAZĂ 9 MINUTE! LA CE ATÎTEA CEASURI DE ANTRENAMENT?
UNEORI, CIOCÎRLANE, TE PREGĂTEȘTI O VIAȚĂ ÎNTREAGĂ CA SĂ POȚI LUA ÎNTR-O SECUNDĂ CEA MAI BUNĂ HOTĂRÎRE!
DE CE A TREBUIT SĂ FACI PE HAMALUL ÎN GARĂ? DACĂ ȚI-AU TREBUIT BANI PUTEAI CERE DE ACASĂ!
ZĂU NU-MI ARDEA DE BANI! DAR COSTI SPUNE MEREU CĂ NU-S BUN DE NIMIC!
...COSTI E FOARTE ÎNTREPRINZĂTOR. GĂSEȘTE CÎTE-UN NĂTĂFLEȚ DE-I VINDE PORUMBEI CARE DUPĂ O ZI SE ÎNTORC TOT LA COSTI!
...ARE O PERECHE DE VOIAJORI PE CARE A VÎNDUT-O PÎNĂ ACUM DE VREO ZECE ORI. ȘI SE LAUDĂ: „IATĂ BANI MUNCIȚI DE MINE!" EU AM VRUT SĂ-I DOVEDESC CĂ EXISTĂ ȘI PROCEDEE CINSTITE.
ÎNTRE TIMP COSTI ȘI DORU AU TRECUT LA ACȚIUNE...: AU DESENAT PE MAȘINA OMULUI CU CICATRICE O... VALIZĂ ÎN DUNG!
CE HAIMANA MI-O FI POCIT MASINA?!
ÎNAINTE DE A-L DA PE MÎNA MILIȚIEI ÎL PUNEM NIȚEL PE JAR! NIMIC NU E MAI RĂU PENTRU UN HOȚ DECÎT SĂ ȘTIE CĂ CINEVA ÎL CUNOAȘTE. L-AU TRECUT FIORII VĂZÎND CĂ DESENUL REPREZINTĂ TOCMAI VALIZA FURATĂ.
VECINILOR, CE-AR FI SĂ VĂ UITAȚI DIN CÎND ÎN CÎND LA MAȘINA MEA? SE ÎNVÎRT PE AICI NIȘTE DERBEDEI!
BIZUIȚI-VĂ PE NOI!
TREBUIE SĂ FIM ATENȚI
ÎHÎ, ĂSTA CAM ARE COMPLICI MINORI!

(Va urma)

Sănătate prin mişcare

Ne găsim în plină vacanță. Mişcarea şi aerul curat sînt factorii care trebuie intens folosiți pentru a vă reface organismul de oboseala unui an şcolar trecut şi a-l întări pentru anul viitor.

Prin mişcare se favorizează alimentarea cu sînge a țesuturilor, se dezvoltă muşchiulatura şi se asigură o mai bună functionare a tuturor organelor. Fiecare mişcare înseamnă însă şi o nouă legătură nervoasă pe scoarța creierului, care prin repetare dă naştere deprinderilor motorii, antrenînd organismul la efort fizic.

Nu practicați un sport ales la întîmplare, ci acela care corespunde mai mult nevoilor de dezvoltare ale fiecăruia. În acest sens, v-ar putea fi de un real folos sfatul medicului specialist în educatie fizică sau a profesorului de gimnastică. Aşa, de pildă, copilul scund este bine să practice un sport care solicită cu predominență membrele superioare (volei, tenis de cîmp, aruncare cu discul, iar copilul înalt unul care să solicite membrele inferioare (fotbalul, fuga etc.) Un sport deosebit de complet, care dezvoltă armonios toate segmentele corpului mărind în acelaşi timp şi cutia toracică, este fără îndoială înotul pe care este bine să-l învătati cu toții.

Pentru orice formă de mişcare — muncă agricolă, sport, jocuri, țineți seama de cîteva reguli care previn îmbolnăvirile : antrenați-vă treptat, începeți şi sfîrşiți activitatea prin cîteva mişcări de înviorare, nu intrați obosiți şi transpirați în cameră răcoroasă sau în apă rece, nu beți apă rece şi nu mîncați îngheţată cînd sînteți încălziți.

Dr. Viorica VASILIU

MICA ENCICLOPEDIE

ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ

In Mexic trăieşte o specie de furnici care îşi clădesc cuibul pe ramurile copacilor. Ele cară pămîntul de pe sol şi sădesc în ele seminţe care încolţind formează o adevărată reţea de rădăcini pentru consolidare.

Intr-un gram de sol trăiesc aproximativ 5 miliarde de diferite microorganisme. Solul reprezintă un adevărat organism viu. Insectele, rozătoarele şi ciupercile parazite, care atacă culturile cerealiere, distrug anual 1/5 din întreaga producţie mondială.

Cel mai mare producător de ceară este palmierul de ceară (Ceroxylon andicola) care se găseşte în munţii Anzi (America de sud). Un palmier poate da pînă la 14 kg de ceară pe an.

La Lima (Peru) o găină de rasă Leghorn a ouat un ou de 253 grame. El este socotit cel mai greu ou de găină din lume (un ou de găină are în medie 40—50 grame). Oul de struţ cîntăreşte însă 600 de grame. Cele mai mari ouă, în raport cu corpul păsării respective, le face pasărea Kiwi, care face cîte un ou pe an, dar acesta este lung de 14 cm şi cîntăreşte 1/4 din greutatea păsării.

★

La Herz, în R.F. Germană, se află singurul monument din lume închinat unei plante, cartoful. Cartoful este socotit alimentul numărul doi al omenirii, numărul unu fiind : grîul pentru europeni, americani şi australieni, porumbul pentru sud-africani şi orezul pentru locuitorii Asiei.

★

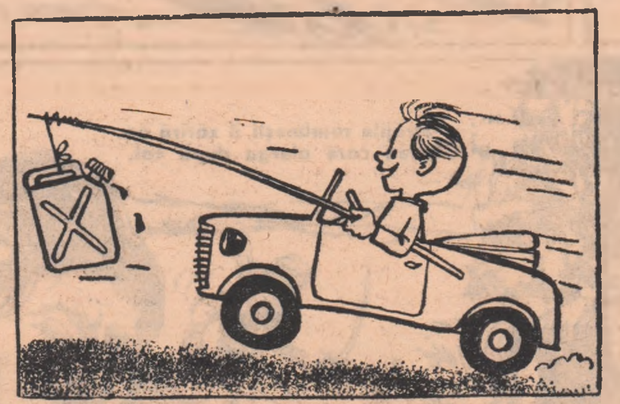
Fluturele cu coadă lungă (Eustera argiphontes) care trăieşte în Africa, are capetele aripilor prelungite. Ele măsoară 20 cm, şi sînt de patru ori mai lungi decît corpul său

Marea majoritate a filozofilor, poeţilor şi scriitorilor din antichitate au trăit pînă la adînci bătrîneţe. Este cunoscut faptul că poetul şi filozoful Xenofon a trăit pînă la 100 de ani, poeţii Anacreon şi Pindar 85 şi respectiv 80 de ani, tragedianul Sofocle 91 de ani, filozofii Democrit şi Platon 100 şi respectiv 81 de ani. Toţi s-au bucurat de o sănătate perfectă în tot timpul vieţii, şi aceasta, în primul rînd, datorită modului lor de viaţă.

Umor

FOTBAL : CUPA „SCÎNTEII PIONIERULUI"

O VICTORIE CLARĂ

(Prin telefon de la trimisul nostru I. TRAIAN).

Pe Stadionul tineretului din Braşov iureş oltenesc la poarta mureşenilor, în tribune galerie oltenească, iar pe tabela de marcaj se lăfăie confortabil un „4—0" pentru piticii Şcolii generale nr. 22 din Craiova, în întîlnirea cu Liceul „Unirea" din Tg. Mureş — în finala pe zonă de la Braşov, întrecere contînd în campionatul şcolilor generale, unde, în finala pe ţară, care va avea loc la Bucureşti, se va acorda echipei cîştigătoare „Cupa Scînteii pionierului".

Mureşenii, îndopaţi cu tactică, aruncă mingi lungi la extreme care ajung epuizaţi la colţul terenului şi nu mai pot trage. Craiovenii însă, cu o apărare promptă şi cu un centru puternic, au în fiecare minut o ocazie de gol.

Situaţia de pe teren este foarte clară dar... printre rezervele oltenilor stăruie un aer „misterios". Bineînţeles că entuziasmul nu se poate ţine secret şi... îmi e arătat „grăsunul" Dreşcă care, pe teren, şutează precis dintr-un unghi aproape dificil şi... 5—0 !

După fluierul final, cîştigătorii se fotografiază. În faţa lor, cu mingea în braţe, s-a instalat um mic suporter craiovean, Marinică. La „Zîmbiţi, vă rog" — numai el n-a clintit o geană. Avea griji „omul". Se gîndea la finala pe ţară, de la Bucureşti.

Formaţiile :

Şcoala generală nr. 33 — Craiova : Cioară Adrian — portar. Fundaşi : Silianu Viorel, Lepădatu Ion, Stoian Mihai, Şerbănescu Viorel. Mijlocaşi : Constantin Petrică, Arhip Tiberiu. Înaintarea : Cioc Simion, Cinteză Sabin, Dreşcă Ovidiu, Jalia Marian.

Liceul Unirea — Tg. Mureş : Cioloboc Alexandru — portar. Fundaşi : Telszegi Ştefan, Kiss Petru, Peterfy Karoly, Slöversy Ştefan, Kozi Alexandru, Görginyi Alexandru. Înaintarea : Papp Petre, Gall Ludovic, Hajnal Iuliu, Marton Ladislau.

START LA TURNU-SEVERIN

Zonalele campionatului republican de copii la tenis de masă, dotat cu Cupa „Scînteii pionierului"

(Prin telefon de la trimisul nostru C. DIACONU).

Timp de 2 zile, pe 1 şi 2 iulie, în marea sală de sport a Uzinei Mecanice din Turnu Severin, vreo 36 de pionieri şi elevi, cei mai talentaţi tenismeni din şcolile generale cuprinse într-o mare zonă a ţării — Maramureş, Banat, Oltenia, Argeş, Bucureşti — şi-au disputat întîietatea, dreptul de a lua startul spre... Tg. Mureş, unde între 13 şi 16 iulie a. c. se va desfăşura finala campionatului republican de copii la tenis de masă dotat cu cupa „Scînteii pionierului".

A fost o întrecere pasionantă, plină de emoţii, marcată de surprize şi ţîşniri de veritabile talente, sonorizată uneori de izbucniri de bucurie şi, nu de puţine ori udată de... lacrimile înfrîngerilor, dar şi ale victoriilor.

Şi acum, iată-i pe învingători, cei care au cîştigat locul I în întrecerea pe echipe şi individual şi, deci, dreptul de a lua startul în finala campionatului.

ECHIPE

FETE

Seria I : C.S.O. Timişoara (Burganschi Ecaterina şi Săbău Eleonora).

Seria II : A. S. Armata Bucureşti (Stoian Mariana şi Alexandrescu Cornelia).

BĂIEŢI

Seria I : Bere-Griviţa Roşie (Nicolae Stelian şi Gheorghe Tudor)

Seria II : Dinamo Craiova (Bobocica Mihai şi Paul Lucian)

Seria III : Sănătatea Tr. Severin (Vuţescu Dan şi Drăgănuş Ion)

INDIVIDUAL

FETE

Seria I — Tomescu Marilena (Dinamo Craiova).

Seria II — Alexandru Cornelia (A. S. Armata, Bucureşti)

Seria III — Burganschi Ecaterina (C.S.O. Timişoara)

BĂIEŢI

Seria I — Drăgănuş Ion (Sănătatea Tr. Severin)

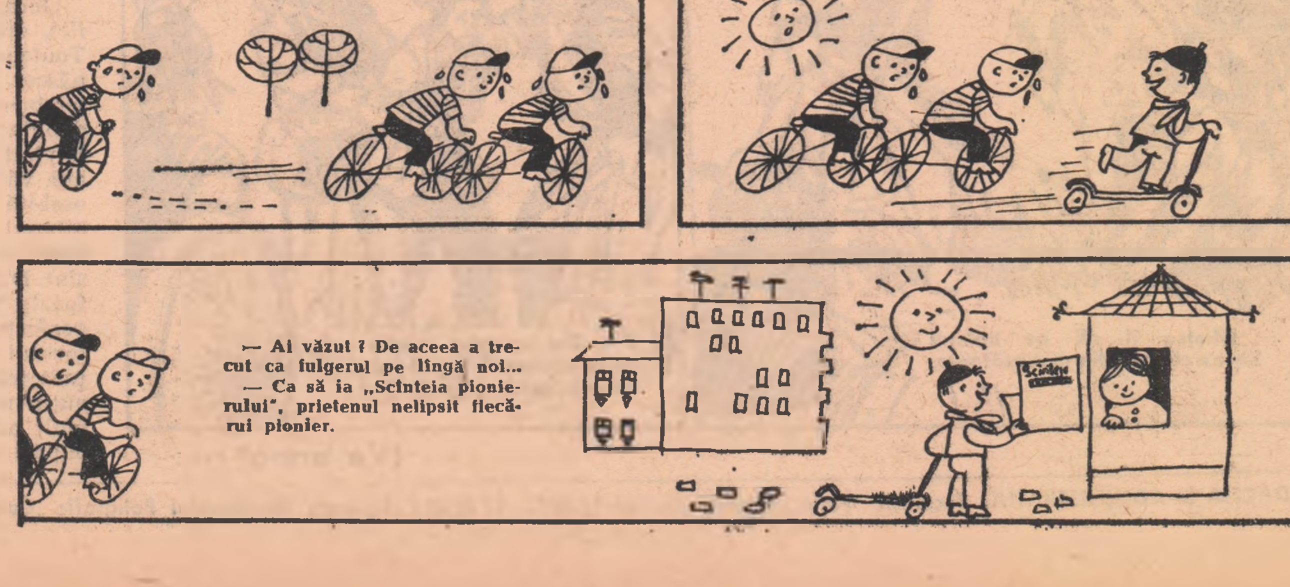
Seria II — Stelian Nicolae (Bere-Griviţa Roşie)

Seria III — Sălăjanu Nicolae (Minerul-Bocşa)

Seria IV — Udrescu Gh. (Drubeta Tr. Severin)

În curînd, cîştigătorii zonalelor desfăşurate concomitent la Tr. Severin, Tg. Secuiesc şi Iaşi se vor întîlni la Tg. Mureş în finală.

Ce asociaţie va cîştiga cupa ? Care va fi fata şi care băiatul ce se vor clasa pe locul I ? E greu de spus. Vom afla în a doua jumătate a lui iulie şi vă vom informa şi pe voi, dragi cititori. Cîştigătorii „zonelor" precum şi ai finalei vor fi invitaţi de Federaţia Română de Tenis de Masă într-o tabără federală unde, cu siguranţă, că îşi vor desăvîrşi măiestria în acest frumos sport.

(Va urma)

În vacanță

Versuri : Marta CUIBUȘ Muzică : Alexandru FABIAN

În pas voinicesc
Străbatem poteci
Piraiele reci
Ne însoțesc.

Se-nalță din rînduri
Un cîntec ușor —
Iar un nor călător
Stă pe gînduri

Ne-ascultă mirat
Și-un mic cintezoi —
Să cînte cu noi
L-am invitat.

Și-n grabă veniră
Tot păsări cu mii —
Ce mai coruri, copii,
Se porniră !

ALBUM CINEMATOGRAFIC

IRINA PETRESCU

Are 25 de ani și un bogat repertoriu de film în urma ei : „Străinul", „Pași spre lună", „Duminică la ora 6"... Dar ceea ce poate că nu știți despre frumoasa fată a vrăjitorului din filmul „De-aș fi Harap Alb" este că, după absolvirea Institutului de Teatru și Cinematografie, a rămas să lucreze și la una din catedrele Institutului.

Înclinația pentru studiu o îndemnase în copilărie să-și viseze munca de arhitect. Totuși talentul ei a fost remarcat și i-a adus rolul Anei din „Valurile Dunării". Succesul acestui film, primul în care a jucat, a hotărît-o să urmeze calea artei. Spre bucuria noastră, a spectatorilor !

GERARD BARRAY

Gerard Barraillé, originar din Toulouse, s-a născut la 2 noiembrie 1931. A debutat pe ecran la vîrsta de 28 de ani, vădind o deosebită înclinare pentru filmele de aventuri : „Căpitanul Fracasse", „Cei trei mușchetari", „Frații corsicani", „Șeherazada"... Rolurile lui preferate sînt D'Artagnan, Pardaillan, Scaramouche. Este un foarte bun sportiv, îi plac călătoriile, cunoaște la perfecție engleza, spaniola și italiana. Dorința actorului, care și-a luat numele de Barray, este de a juca totuși și în filme unde se demonstrează mai puțin măiestria spadei, talentul de călăreț și mai mult adîncimea gîndurilor omenești, marile preocupări ale vieții.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40361